

Ferran Albrich & Victoria Guerrero

–Schönberg, Webern, Zemlinsky, Berg i Mahler

Petit Palau Cambra

Dilluns, 13 de maig de 2024 – 19.30 h

Petit Palau

En co-producció amb:

Compromís amb el medi ambient

Amb la col·laboració de:

Membre de:

Programa

Ferran Albrich, baríton

Victoria Guerrero, piano

Arnold Schönberg (1874-1951)

“Erwartung”, de *Vier Lieder*, op. 2/1

Anton Webern (1883-1945)

“Tief von fern”, d’*Acht frühe Lieder*

“Sommerabend”, d’*Acht frühe Lieder*

“Vorfrühling”, de *Drei Gedichte*

Arnold Schönberg

“Die Aufgeregten”, de *Sechs Lieder*, op. 3/2

“Warnung”, de *Sechs Lieder*, op. 3/3

“Geübtes Herz”, de *Sechs Lieder*, op. 3/5

Alban Berg (1885-1935)

Vier Gesänge, op. 2

Aus “Dem Schmerz sein Recht”

Schlafend trägt man mich in mein Heimatland

Nun ich der Riesen Stärksten überwand

Warm die Lüfte

Gustav Mahler (1860-1911)

Kindertotenlieder

Nun will die Sonn' so hell aufgeh'n
Nun seh' ich wohl, warum so dunkle Flammen
Wenn dein Mütterlein
Oft denk' ich, sie sind nur ausgegangen
In diesem Wetter

Aquest concert té una durada de 60 minuts, sense pausa.
La durada del concert és aproximada.
#lied #jovestalents

Poema

els meus ulls tenen forats
si hi endinso aquestes mans
m'estiro la flor
de les entranyes

el calze que té l'oracle
al seu final

Laia Llobera

Paradisia (2023)

Comentari

Després de l'escàndol

El 31 de març de 1913 va tenir lloc a la Sala Gran del Musikverein de Viena un concert que avui recordem com *skandalkonzert*. Arnold Schönberg dirigia l'orquestra de la casa (que amb el temps esdevindria la Filharmònica de Viena) i el programa incloïa, a més dels *Kindertotenlieder* de Mahler, quatre estrenes: les *Sis peces per a orquestra* d'Anton Webern, una selecció dels *Maeterlinck Lieder* de Zemlinsky i dels *Altenberg Lieder* de Berg, així com la segona versió de la *Kammersymphonie* del mateix Schönberg. La reacció del públic va ser tan irada que va caldre la intervenció de la policia i el concert, finalment, va quedar interromput.

Aquests fets s'esdevenien durant aquell període que avui anomenem Viena 1900, i ens donen una idea de les tensions que s'hi vivien. Ferran Albrich i Victoria Guerrero s'han inspirat en el programa d'aquell dia per preparar el que ens presenten avui en el segon concert dels tres que hem englobat el que anomenem *Viena 1900*, i que ens porta la música de l'època.

Erwartung, l'obra inicial, marca la pauta del que seran la majoria de les peces que escoltarem: obres de joventut. Aquesta cançó avui justament habitual als escenaris, està escrita a la mateixa època que els tres *lieder* que escoltarem de l'opus 3 del compositor: “Die Aufgeregten” i “Warnung” es mouen entre l'angoixa i la violència, mentre que a “Geübtes Herz” predomina una tendra línia melòdica.

Una de les primeres obres conservades de Webern és el lied “Vorfrühling”, que va compondre als setze anys. Sorprèn la finor d'una música en la qual ressonen ecos wolfians, una finor present també als altres dos *lieder* que escoltarem, “Tief von fern” i “Sommerabend”, no gaire posteriors, que mantenen l'ambient somiós.

El llarg preludi de *Turmwächterlied* de Zemlinsky ens remet a la línia Schubert-Schumann-Brahms –el compositor sempre es mantindria dins la tonalitat– i marca també el protagonisme que tindrà el piano en aquesta extensa cançó, en la qual un guaita convida a la pregària quan cau la nit.

Alban Berg, el compositor que va fer vessar el got en aquell concert del 1913, està representat aquí pels *Vier Gesänge, op. 2* (1910), l'obra més tardana del programa. Movent-se entre la tonalitat i l'atonalitat, les cançons ens parlen del son alliberador i dels somnis, adés agradables, adés malsons.

L'última obra d'avui serà l'obra que aquell dia de 1913 no es va arribar a interpretar, els *Kindertotenlieder*, compostos per Gustav Mahler els estius del 1901 i del 1904. En aquest cas és una obra de maduresa, estrictament contemporània de les obres escoltades abans. Ens parla del dol d'un pare, el poeta Friedrich Rückert, pels seus dos fillets morts. El dolor, l'absència, el desconcert, la tristesa i un primer indicatiu d'acceptació de la pèrdua marquen un cicle indubtablement commovedor.

Sílvia Pujalte Piñán, divulgadora musical

Palau de la Música Catalana Palau 100

Filharmonica de Viena & Gatti / Connolly,
Anima Aeterna Brugge & Heras-Casado /
Kozhukhin, Filharmonica de Luxemburg
& Gimeno / Bezuidenhout, Orchestre des
Champs Élysées, Collegium Vocale Gent
& Herreweghe / Dueñas, Philharmonia
Orchestra & Alsop / Royal Concertgebouw
& Mäkelä / Ensemble I Gemelli & González
Toro / Balthasar Neumann & Hengelbrock
/ musicAeterna & Currentzis / Pires,
Bezuidenhout, English Baroque Soloists &
Gardiner / Bell, Orchestra dell'Accademia
Nazionale di Santa Cecilia & Harding /
Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca,
Orfeó Català & Harding

Temporada 2024–2025

Ja a la venda els abonaments de cicles
i abonaments a la carta a partir de 4 concerts.

Biografies

Ferran Albrich, baríton

©David Fajula

Nascut el 1990, inicià els seus estudis musicals com a violoncel·lista i es graduà per la Hochschule für Musik de Detmold (Alemanya) després de formar-se amb Eulàlia Subirà, Lluís Claret, Maria de Macedo i Xenia Jankovic. En aquesta disciplina artística ha estat distingit amb premis internacionals, com la Beca Pau Casals. L'any 2013 fou acceptat a la mateixa universitat per començar els estudis de cant i posteriorment es graduà *suma cum laude* pel Conservatori del Liceu sota el mestratge de Dolors Aldea. Ha rebut classes magistrals de Dalton Baldwin, Matthias Goerne, Thomas Hampson, Wolfgang Rieger o Furio Zanasi.

Albrich ha estat guardonat en diferents concursos de cant, com el Concurs Palet (Martorell, 2018), el Concurs Permanent de Juventudes Musicales de España (2019) o el Concurs Internacional de Logronyo (2023), i ha resultat finalista al Concurs Cavalli-Monteverdi (2023). A partir de la seva participació al concurs El Primer Palau (2019) i, especialment, al programa Lied the Future de la Schubertiada a Vilabertran va iniciar una carrera com a artista líric que ja li ha reportat molt de reconeixement.

Des del 2019 ha col·laborat amb la Sinfónica de Castella i Lleó, Orquesta Príncipe de Asturias d'Oviedo, Simfònica del Vallès, Bilbao Orkestra Sinfonikoa, Orquesta RTVE o *ensembles* historicistes, com La Ritirata o Cremona Antiqua, i s'ha presentat al Palau de la Música Catalana, Auditori de Barcelona, Teatro Calderón de Valladolid, Auditorio Príncipe de Asturias d'Oviedo i Teatro Arriaga de Bilbao, sota la batuta de mestres com ara Carlos Mena, Miguel Romea, Manel Valdivieso, Andrés Salado o Xavier Puig.

Interpreta obres d'estil divers, desde oratoris de J. S. Bach, G. Ph. Telemann, G. F. Händel, W. A. Mozart, L. van Beethoven o J. Brahms i G. Fauré. En el camp del lied simfònic ha abordat els *Lieder eines fahrenden Gesellen* i els *Knaben wunderhorn* de Mahler i *Don Quichotte à Dulcinée* de Ravel. En el terreny operístic destaquen el rol de Testo d'*Il combattimento di Tancredi e Clorinda* de Monteverdi, o Lucifero d'*Il primo omicidio* de Scarlatti, així com *Les arts florissants* de Charpentier. En el gènere de la cançó ha interpretat obres destacades del repertori liederístic alemany i de la *mélodie* francesa i ha estrenat, també, obres de compositors catalans: Brotons, Guinovart o Domènech.

Les properes temporades el portaran a debutar en escenaris i festivals: Teatro Monumental de Madrid, Teatro Ponchielli de Cremona, Gran Teatre del Liceu i Festival la Pedra Parla.

Victoria Guerrero, piano

Guardonada amb el premi a la millor pianista als prestigiosos concursos Das Lied-International Song Competition de Heidelberg (2017) i Paula Salomon-Lindberg Liedwettbewerb a la Universität der Künste de Berlín (2015), té una llarga formació com a solista que començà al Conservatorio Superior de Sevilla amb el pianista Óscar Martín i que ha consolidat a la Musikhochschule de Freiburg amb Tibor Szász. S'ha interessat especialment pel repertori de lied, amb la professora Pauliina Tukiainen en el Màster en Lied a la Musikhochschule für Musik de Karlsruhe i rep el mestratge del prestigiós pianista de lied Hartmut Höll, i de postgraduat Solistenexamm a la Musikhochschule de Karlsruhe. Ha gaudit de les beques Frauen Förder Stipendium i Juventudes Musicales de Madrid. També ha rebut consell en diversos cursos de perfeccionament de grans liederistes, com els pianistes H. Deutsch, A. le Bozec, J. Ph. Schulze, W. Rieger, D. Selig, B. Kehring i els cantants A. Schmidt, Ch. Prégardien, W. Holzmair o Ch. Iven.

Ha estat convidada a diversos cicles i festivals del gènere, com ara el Bonner Schumannfests a la Schumannhaus de Bonn els anys 2016, 2018 i 2019. Ha actuat al festival Im Frühling a Heidelberg i al cicle LiederAbend.de a Freiburg, i l'estiu del 2018 va participar a la Schubertiada a Vilabertran amb el professor Wolfgang Rieger i a la Schubertiada a Valdegovía amb la soprano Natalia Labourdette l'estiu del 2019, i al Cicle de Lied de la Zarzuela.

El passat any 2022, el Premi Extraordinari del jurat a l'Internationaler Wettbewerb für Liedkunst de Stuttgart (2022) reconeixia i consolidava una vegada més la carrera d'aquesta pianista de Jerez com a intèrpret de lied. El juny del mateix any va publicar el seu àlbum debut, *Petite MORT*, amb la soprano Natalia Labourdette. És pianista acompanyant en el departament de cant de la Universität Mozarteum de Salzburg.

Palau de la Música Catalana

Obres universals de la clàssica

Del 13 de febrer al 29 de maig de 2024

Un rèquiem alemany de Brahms

Orfeó Català, Balthasar Neumann & Hengelbrock

Simfonia Lobgesang de Mendelssohn

Orfeó Català, Balthasar Neumann & Hengelbrock

La Creació de Haydn

Cor Jove de l'Orfeó Català, OBC & Gardolińska

Passió segons sant Mateu de J. S. Bach

Cor de Cambra del Palau, Vespres d'Arnadí & Prégardien

Passió segons sant Joan de J. S. Bach

La Capella Reial de Catalunya, Le Concert des Nations & Savall

L'incoronazione di Poppea de Monteverdi

Jeanine De Bique, The English Concert & Bicket

Israel a Egipte de Händel

Monteverdi Choir, English Baroque Soloists & Whelan

El corn màgic de la joventut de Mahler

Andrè Schuen

Tolomeo de Händel

Franco Fagioli, Il Giardino Armonico & Antonini

Entrades a palaumusica.cat

Textos

Arnold Schönberg (1874-1951)

“Erwartung” – Espera, de *Vier Lieder, op. 2/1*

Text de Richard Dehmel (1863-1920)

Aus dem meergrünen Teiche
Neben der roten Villa
Unter der toten Eiche
Scheint der Mond.

*A l'estany verd com el mar
prop de la vil·la vermella
sota el roure mort
la luna brilla.*

Wo ihr dunkles Abbild
Durch das Wasser greift,
Seht ein Mann und streift
Einen Ring von seiner Hand.

*On la seva fosca imatge
s'estén damunt de l'aigua,
hi ha un home i es treu
un anell de la seva mà.*

Drei Opale blinken;
Durch die bleichen Steine
Schwimmen rot und grüne
Funken und versinken.

*Brillen tres òpals;
entre les pedres esblaimades
suren vermells i verds,
lluen i s'enfonsen.*

Und der küsst sie, und
Seine Augen leuchten
Wie der meergrüne Grund:
Ein Fenster tut auf.

*I ell els besa,
i els seus ulls brillen
com el fons verd del mar:
s'obre una finestra.*

Aus dem meergrünen Teiche
Neben der toten Eiche
Winkt ihm eine bleiche
Frauenhand.

*A l'estany verd com el mar
al costat del roure mort
el saluda una pàl·lida
mà de dona.*

Anton Webern (1883-1945)

“Tief von fern” – En la profunda llunyania, d'*Acht frühe Lieder*

Text de Richard Dehmel

Aus des Abends weißen
Wogen
Taucht ein Stern;
Tief von fern
Kommt der junge Mond
gezogen.

*En les blanques ones del vespre
es submergeix una estrella;
en la profunda llunyania
es demora la jove lluna.*

Tief von fern
Aus des Morgens grauen
Wogen,
Langt der große blasse Bogen
Nach dem Stern.

*En la profunda llunyania
de les grises ones del matí,
s'allarga el gran arc esblaimat
cap a l'estrella.*

“Sommerabend” – Vespre d'estiu, d'*Acht frühe* *Lieder*

Text de Wilhelm Weigand (1862-1949)

Du Sommerabend! Heilig,
goldnes Licht!
In sanftem Glühen steht die
Flur entzündet.
Kein Laut, der dieses
Friedens Lauschen bricht,
in ein Gefühl ist alles
hingemündet.

*Tu, vespre d'estiu! Santa,
daurada llum!
En lleugera vermellor està encès
el camp.
Cap so no trenca la
contemplació d'aquesta pau,
tot s'ha convertit en un
sentiment.*

Auch meine Seele sehnt sich
nach der Nacht
und nach des Dunkels
taugeperltem Steigen
und will nur lauschen, wie in
Rosenpracht
die dunklen Himmelsstunden
leuchtend schweigen.

*També la meva ànima s'enyora
de la nit
i de la foscor amb perles de
rosada
i només contemplarà com en
l'esplendor de les roses
les fosques hores celestials callen
lluminoses.*

“Vorfrühling” – Inici de la primavera, de *Drei* *Gedichte*

Text de Ferdinand Avenarius (1853-1923)

Leise tritt auf...
Nicht mehr in tiefem Schlaf,
In leichtem Schlummer nur
Liegt das Land,
Und der Amsel Frühruf
Morgenbilder ihm in den
Traum.
Leise tritt auf...

*Apareix silenciosa...
Mai més en un son profund,
només en un son lleuger
reposa la terra,
i la crida matinera de la merla
li presenta imatges matinals en
el somni.
Apareix silenciosa...*

Alexander von Zemlinsky (1871-1942)

Turmwächterlied, op. 8/1 – Cançó del torrer

Text de Robert Franz Arnold (1872-1938)

Nacht ist es jetzt,
Und das Gestirn, das Gott
gesetzt
Als Grenze (eh die Zeit noch
war)
Zwischen des Lichtes klarem
See
Und der Finsternisse Meer,
Die Sonne wich von ihrem
Ort -
Doch bald erstrahlt sie wieder,
So hoffen wir in Demut.

*Ara és de nit,
i lluu l'estel que Déu posà
com a frontera (abans que el
temps existís)
entre el mar clar de la llum
i el mar dels abismes;
el sol es retirà del seu lloc,
però aviat tornarà a lluir,
així ho esperem humilment.*

Ihr Leut' in Burg und Feste,
Ihr, die ihr auf den Straßen
ziehet,
Und ihr auf salzigem Meer,
Ihr alle solltet beten,
Eh des Tages Ringen
Oberhand gewinnt.
Und wendet die Gedanken
Ab von Haus und Heim
Und laßt sie aus den Herzen
Ziehen himmelwärts.
Denn der Herr ist gut und
barmherzig
Jetzt und ewiglich.

*Vosaltres, gent dels castells i
festes,
vosaltres, que aneu pels carrers,
i vosaltres a la mar salada,
tots vosaltres heu de pregar,
abans que els lligams del dia
guanyin la primacia.
I dirigiu els pensaments
lluny de la casa i la llar
i deixeu que des dels cors
s'enlairin cap al cel.
Llavors el Senyor és bo i
misericordiós,
ara i eternament.*

Herr, nun kommen sie alle,
Gut und Böse,
Sieche und Heile,
Mit Ruf und Rede,
Seufzend im heiligen
Zeichen des Kreuzes.
Höre sie alle in deiner Gnade,
Gewähre ihnen nach deinem
Willen.
Laß sie christlich beten.

*Senyor, ara venim tots,
bons i dolents,
malalts i sans,
amb pregàries i oracions,
sospirant davant la sagrada
imatge de la creu.
Escolta'ls a tots,
complau-los segons la teva
voluntat,
deixa'ls pregar cristianament.*

Arnold Schönberg

“Die Aufgeregten” – Els esvalotats, de *Sechs Lieder, op. 3/2*

Text de Gottfried Keller (1819-1890)

Welche tiefbewegten
Lebensläufchen,
Welche Leidenschaft, welch
Wilder Schmerz!
Eine Bachwelle und ein
Sandhäufchen
Brachen gegenseitig sich das
Herz!

*Quins profundíssims caminets
vitals,
quina passió, quina pena
salvatge!
Una ona del rierol i un pilonet
de sorra
es trencaren recíprocament el
cor!*

Eine Biene summt hohl und
stieß
Ihren Stachel in ein
Rosendüftchen,
Und ein holder Schmetterling
zerriß
Den azurnen Frack im Sturm
der Mailüftchen!

*Una abella [brunzi cavernosa i
picà
el seu agulló en una olorosa
roseta,
i una encisadora papallona
esquinçà
el frac blavós en la tempesta de
les brises de maig!*

Und die Blume schloß ihr
Heiligtümchen
Sterbend über dem
verspritzen Tau!
Welche tiefbewegten
Lebensläufchen,
Welche Leidenschaft, welch
wilder Schmerz!

*I la flor tancà el seu petit
santuari
morint sobre la rosada
escampada!
Quins profundíssims caminets
vitals,
Quina passió, quina pena
salvatge!*

“Warnung” – Advertència, de *Sechs Lieder*, op. 3/3

Text de Richard Dehmel (1863-1920)

Mein Hund, du, hat dich bloß
verknurrt,
Und ich hab' ihn vergiftet;
Und ich hasse jeden
Menschen,
Der Zwietracht stiftet.

*El meu gos, tu, t'ha grunyat,
i l'he enverinat;
i odio a tots els homes
que creen discòrdia.*

Zwei blutrote Nelken
Schick' ich dir, mein Blut du,
An der einen eine Knospe;
Den dreien sei gut, du,
Bis ich komme.

*T'envio dos clavells roigs com la
sang,
tu, la meva sang,
l'un amb una poncella;
sigues bona amb els tres, tu,
fins que jo arribi.*

Ich komme heute Nacht noch;
Sei allein, sei allein, du!
Gestern, als ich ankam,
Starrtest du mit Jemand
Ins Abendrot hinein... Du:
Denk an meinem Hund!

*Vindré encara aquesta nit;
estigues sola, estigues sola, tu!
Ahir, quan vas venir,
contemplaves amb algú
la posta del sol... tu:
Pensa en el meu gos!*

“Geübtes Herz” – Cor usat, de *Sechs Lieder*, op. 3/5

Text de Gottfried Keller

Weise nicht von dir mein
schlichtes Herz,
Weil es schon so viel geliebt!
Einer Geige gleicht er, die
geübt
Lang ein Meister unter Lust
und Schmerz.

*No t'ensenyó res del meu cor
humil,
perquè està massa usat!
És com un violí, usat molt de
temps
per un mestre entre plaers i
penes.*

Und je länger er darauf
gespielt,
Stieg ihr Wert zum höchsten
Preise;
Denn sie tönt mit sichrer
Kraft die Weise,
Die ein Kund'ger ihren Saiten
stiehlt.

*I quan més temps el toqui
puja al màxim el seu valor;
car la melodia sona segura amb
una força,
que un expert robà de les seves
cordes.*

Also spielte manche Meisterin
In mein Herz die rechte Seele.
Nun ist's wert, daß man es dir
emfehle,
Lasse nicht den köstlichen
Gewinn!

*També jugà una mestressa
en el meu cor amb tota l'ànima.
Ara és bo que et recomani
que no deixis el seu costós
guany!*

Alban Berg (1885-1935)

Vier Gesänge, op. 2

Aus "Dem Schmerz sein Recht"

Text de Christian Friedrich
Hebbel (1813-1863)

D' "Al dolor el seu dret"

Schlafen, Schlafen, nichts als
Schlafen!
Kein Erwachen, keinen
Traum!
Jener Wehen, die mich trafen
Leisestes Erinnern kaum
Daß ich, wenn des Lebens
Fülle
Niederklingt in meine Ruh'
Nur noch tiefer mich verhülle
Fester zu die Augen tu!

*Dormir, dormir, només dormir!
Cap despertar, cap somni!
De qualsevol pena que m'arribi,
a penes el més lleuger record:
que a mi, quan la plenitud de la
meva vida
demani el meu repòs,
em cobreixi encara més fons,
i tanqui amb més força els meus
ulls!*

Schlafend trägt man mich

Text d'Alfred Mombert
(1872-1942)

Dormint em porten

Schlafend trägt man mich
In mein Heimatland!
Ferne komm ich her,
Über Gipfel, über Schlunde,
Über ein dunkles Meer
In mein Heimatland.

*Dormint em porten
a la meva pàtria!
Vinc de lluny,
per cims, per fondalades,
per un mar fosc,
a la meva pàtria.*

**Nun ich der Riesen
Stärksten überwand**
Text d'Alfred Mombert

***Ara que he superat els
gegants més forts***

Nun ich der Riesen Stärksten
überwand,
Mich aus dem dunkelsten
Land heimfand
An einer weißen
Märchenhand –
Hallen schwer die Glocken
Und ich wanke durch die
Straßen
Schlafbefangen.

*Ara que he superat els gegants
més forts,
he tornat a casa des de la terra
més fosca
guiat per una blanca i màgica
mà...
Sonen pesants les campanes,
i jo titubejo pels carrers
cohibit per la son.*

Warm die Lüfte
Text d'Alfred Mombert

Càlids els aires

Warm die Lüfte,
Es sprießt Gras auf sonnigen
Wiesen.
Horch!
Horch, es flötet die
Nachigall...
Ich will singen:

*Càlids els aires,
l'herba creix en platges
assolellades.
Escolta!
Escolta, el rossinyol refila...
Cantaré:*

Droben hoch im düstern
Bergforst,
Es schmilzt und glitzert kalter
Schnee,
Ein Mädchen im grauen
Kleide
Lehnt am feuchten
Eichstamm,
Krank sind ihre zarten
Wangen,
Die grauen Augen fiebern
Durch Düsterriesenstämme.
“Er kommt noch nicht. Er
läßt mich warten”...

*Allà dalt als foscosc boscos de la
muntanya,
a neu blanca es fon i centelleja,
una noia vestida de gris
es recolza en la humida branca
d'un roure,
les seves delicades galtes estan
malaltes,
els seus ulls grisos febregegen,
entre les fosques branques
gegantines.
“Encara no arriba. Em fa
esperar”...*

Stirb!
Der Eine stirbt, daneben der
Andere lebt:
Das macht die Welt so
tiefschön.

*Mor!
Una mor mentre l'altra viu:
això fa tan profundament bell el
món.*

Gustav Mahler (1860-1911)

Kindertotenlieder – Cançons per als infants morts

Text de Friedrich Rückert (1788-1866)

**Nun will die Sonn' so hell
aufgeh'n**

***Ara sortirà el sol tan
brillant***

Nun will die Sonn' so hell
aufgehn,
Als sei kein Unglück die
Nacht geschehn!

*Ara sortirà el sol tan brillant
com si aquesta nit no hagués
succeït cap desgràcia.*

Das Unglück geschah nur mir
allein!
Die Sonne, sie scheint
allgemein!

*La dissort m'ha afectat només a
mi,
i el sol lluu per a tothom.*

Du mußt nicht die Nacht in
dir verschränken,
Mußt sie ins ew'ge Licht
versenken!

*No pots limitar la nit a tu
mateix,
l'has de submergir en la llum
eterna.*

Ein Lämplein verlosch in
meinem Zelt!
Heil sei dem Freudenlicht der
Welt!

**Nun seh' ich wohl, warum
so dunkle Flammen**

Nun seh' ich wohl, warum so
dunkle Flammen
Ihr sprühtet mir in manchem
Augenblicke.
– O Augen! – Gleichsam, um
voll in einem Blicke
Zu drängen eure ganze Macht
zusammen.

Doch ahnt' ich nicht, weil
Nebel mich umschwammen,
Gewoben vom verblendenden
Geschicke,
Daß sich der Strahl bereits
zur Heimkehr schicke,
Dorthin, von wannen alle
Strahlen stammen.

Ihr wolltet mir mit eurem
Leuchten sagen:
Wir möchten nah dir bleiben
gerne!
Doch ist uns das vom
Schicksal abgeschlagen.
Sieh' uns nur an, denn bald
sind wir dir ferne!

Was dir nur Augen sind in
diesen Tagen:
In künft'gen Nächten sind es
dir nur Sterne.

Wenn dein Mütterlein

*Una llumeneta s'apagà a casa
meva,
benaventurada la joiosa llum del
món!*

***Ara comprenc per què
trèieu flames tan
profundes***

*Ara comprenc per què trèieu
flames tan profundes
quan em miràveu a mi,
oh, ulls!, en certa manera, per
concentrar
tot el vostre poder en una sola
mirada.*

*Però jo no sospitava, perquè
m'envoltava una boira,
formada per un destí encegador,
que els teus raigs il·luminaven ja
el retorn
cap allà on s'originen tots els
raigs.*

*Em volieu dir amb la vostra
resplendor:
Ens agradaria restar a prop teu,
però ens ha estat denegat pel
destí.
Mira'ns, ara, perquè aviat serem
lluny de tu!*

*El que aquests dies són encara
ulls per a tu,
les pròximes nits seran estrelles.*

***Quan la teva mare
estimada***

Wenn dein Mütterlein
Tritt zur Tür herein,
Und den Kopf ich drehe,
Ihr entgegen sehe,
Fällt auf ihr Gesicht
Erst der Blick mir nicht,
Sondern auf die Stelle,
Näher nach der Schwelle,
Dort, wo würde dein
Lieb Gesichtchen sein,
Wenn du freudenhelle
Trätest mit herein,
Wie sonst, mein Töchterlein.

*Quan la teva mare estimada
entra per la porta
i jo aixeco el cap
cap a ella,
la meva mirada
no la cerca a ella,
sinó l'indret
prop de la llinda,
on hauria d'estar
la teva adorada faç,
quan tu entraves amb ella
inundant-nos d'alegria,
com abans, filleta meva.*

Wenn dein Mütterlein
Tritt zur Tür herein,
Mit der Kerze Schimmer,
Ist es mir, als immer
Kämst du mit herein,
Huschtest hinterdrein,
Als wie sonst ins Zimmer!
O du, des Vaters Zelle,
Ach, zu schnell, zu schnell,
Erloschner Freudenschein!

*Quan la teva mare estimada
entra per la porta
amb l'espelma encesa,
em sembla sempre
com si entressis amb ella,
corrent amb rapidesa,
com abans, per la cambra!
Oh, tu, cèl·lula del pare,
ai, alegre resplendor
tan aviat apagada!*

**Oft denk' ich, sie sind nur
ausgegangen**

***Penso sovint que només
han sortit***

Oft denk' ich, sie sind nur
ausgegangen!
Bald werden sie wieder nach
Hause gelangen!
Der Tag ist schön! O sei nicht
bang!
Sie machen nur einen weiten
Gang!

*Penso sovint que només han
sortit
i aviat tornaran a casa!
El dia és bell! No tinguis por!
Només fan un llarg passeig!*

Jawohl, sie sind nur
ausgegangen
Und werden jetzt nach Hause
gelangen!
O, sei nicht bang, der Tag ist
schön!
Sie machen nur einen Gang
zu jenen Höh'n!

*Sí, només han sortit a passejar
i aviat tornaran a casa.
Oh, no tinguis por! El dia és
bell!
Només fan un passeig per la
muntanya!*

Sie sind uns nur
vorausgegangen
Und werden nicht wieder
nach Hause gelangen!
Wir holen sie ein auf jenen
Höh'n
Im Sonnenschein! Der Tag ist
schön auf jenen Höh'n!

In diesem Wetter

In diesem Wetter, in diesem
Braum,
Nie hätt' ich gesendet die
Kinder hinaus;
Man hat sie hinaus getragen,
Ich durfte nichts dazu sagen.

In diesem Wetter, in diesem
Saus,
Nie hätt' ich gelassen die
Kinder hinaus,
Ich fürchtete sie erkranken;
Das sind nun eitle Gedanken.

In diesem Wetter, in diesem
Graus,
Nie hätt' ich gelassen die
Kinder hinaus;
Ich sorgte, sie stürben
morgen,
Das ist nun nicht zu besorgen.

In diesem Wetter, in diesem
Braum,
Nie hätt' ich gesendet die
Kinder hinaus;
Man hat sie hinaus getragen,
Ich durfte nichts dazu sagen.

*Només se'ns han avançat,
i ja no tornaran a casa!
Els anirem a recollir a la
muntanya,
a la llum del sol! El dia és bell!*

En aquest temps

*En aquest temps, amb aquest
paroxisme,
no hauria hagut de deixar sortir
els infants!
Se'ls han endut,
i jo no podia dir res.*

*En aquest temps, amb aquest
vent,
no hauria hagut de deixar sortir
els infants!
Temia que es posessin malalts,
ara són pensaments inútils.*

*En aquest temps, amb aquest
espant,
no hauria hagut de deixar sortir
els infants!
Em preocupava que es morissin
demà,
ara ja no hi ha cap temença.*

*En aquest temps, amb aquest
paroxisme,
no hauria hagut de deixar sortir
els infants!
Se'ls han endut,
i jo no podia dir res.*

In diesem Wetter, in diesem
Saus, in diesem Braus,
Sie ruh'n als wie in der
Mutter Haus,
Von keinem Sturm
erschreckt,
Von Gottes Hand bedeckt.
Sie ruh'n wie in der Mutter
Haus!

*En aquest temps, amb aquest
vent i aquest paroxisme,
reposen ara com en la sina
materna.
No els espanta cap tempesta,
els protegeix la mà de Déu.
Reposen ara com en la sina
materna.*

Traduccions de Manuel Capdevila i Font

Fes-te soci de l'Orfeó Català. Fes del Palau casa teva.

Gaudeix d'invitacions, descomptes
i més avantatges per només 60 euros l'any
(10 euros, menors de 35 anys).

Uneix-te ara!

ASSOCIACIÓ
ORFEÓ
CATALÀ

També et pot interessar...

Petit Palau Cambra – Schubertiada Barcelona

Dijous, 30.05.24 – 19.30 h

Petit Palau

Schubert, Strauss i Mahler

Alexander Grassauer, *baix*

Stephan Matthias Lademann, *piano*

F. Schubert:

Das Fischermädchen, D. 957; *Frühlingsglaube*, D. 686; *An den Mond*, D. 193; *Liebesbotschaft*, D. 957; *Ganymed*, D. 544; *Rastlose Liebe*, D. 138

G. Mahler:

Des Knaben Wunderhorn (selecció)

R. Strauss:

Heimliche Aufforderung, op. 27/3; *Traum durch die Dämmerung*, op. 29/1; *Nachtgang*, op. 29/3; *Zueignung*, op. 10/1

Preu: 15 euros

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – CECOT – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Abertis – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Laboratorio Reig Jofre – La Fageda – Nexo – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Benefactors Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Mariona Carulla Font – Josep Colomer Maronas – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarissas – Jordi Gual i Solé – María José Lavin Guitart – Ramón Poch Segura – M^a. del Carmen Pous Guardia – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – Joaquim Uriach Torello

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

